

Vi prøver:

NIKON FM 2-1/4.000 SEK.

▲ På 72 mm brændvidde-indstillingen er motivet mere kompakt - i øvrigt velegnet til reportagebrug på begge brændvidder.

▲ På 36 mm brændvidde-indstillingen får man et meget behageligt billede.

◀ Her ses den skønne tre-fire-enighed: det gode stykke værktøj i kameraet med den optiske overraskelse i 36-72 mm zoomen og den splinternye 70-210 mm macro-zoom, samt ikke at forglemme den fornemme 50 mm f. 1,4.

◀ Her har så 50 mm'eren igen været på arbejde og gjort det godt med en fin gengivelse i såvel højlys som skyggerne.

med de to nye zoomer
36-72 mm f/3,5 og 70-210 mm f/4.

AF FINN LICHT

Nikon kalder det for: The Perfectionist's Nikon... og det er der vist heller ikke noget forgjort ved, for det er et godt kamera, der er blevet endnu bedre!

Det »gamle« FM var manuelt, og det er det nye FM2 også, idet man sætter på mere avancerede fotografier og den prof., der ikke alle er så glade for automatik, idet de godt selv vil bestemme farten (næsten lige som »rigtige« billister og så dem med automatgear).

Hvad har man så gjort, der kunne retfærdiggøre en ny modelbetegnelse og ikke blot f.eks. et lille *n*? Der er flere gode nyheder:

Først og fremmest er der en *helt ny lukker* af Titanium, der er let og meget tynd (så man har lavet et bikubemønster til at forstærke det med) og med selvsmedende metaller i alle lejer, så friktionen og vægten er nedsat. Dette teknologiske mesterværk har medført, at man kan lave *lukker-tider ned til 1/4000 sek.* og med en flash-synkronisering på 1/200 sek. - begge dele noget, der åbner nye muligheder, f.eks. bliver det lettere at afbalancere dagslys og flash mod hinanden på en mere naturlig måde. Umiddelbart skulle man tro, at 1/4000 sek. ville få indflydelse på den såkaldte Schwarzschild-effekt, så man måtte belyse med op til en blænde mere. Men der kunne ikke umiddelbart konstateres noget ved prøveoptagelserne, om det så skyldes den efterhånden forøgede tolerance hos filmene, ved jeg ikke. Jeg prøvede ikke diasfilm, så her må man nok lige selv forsøge sig frem.

Alt i alt må man sige, at den nye lukker er noget man ikke hører meget til, og den går *meget vibrationsfrit* med et nyt bremsesystem.

Nu skulle man tro, at FM2 var fyldt med elektronik, da det jo er en ny model, men *man har bevidst bibeholdt ret meget mekanik.* Men elektronik er der. I søgeren er der signal for flash. Lysdiøderne er rykket uden for billedfeltet. De er meget præcise med en ganske lille vandrang fra + til 0 til +, så indstillingens nøjagtighed er indenfor ¼ blænde.

Matskiven er med det efterhånden standardiserede snitbillede og micro-rasterring, men der findes to andre matskiver.

Skal man endelig gøre vrøvl over noget ved søgeren, må det være, at den i dette prof. kamera kun viser ca. 93% af billedet ifølge specifikationerne. I øvrigt i lighed med de fleste andre kameraer. Kun F 2 og F 3 er 100%. Lukkerens aftryk er meget behageligt med en tydelig markering af, hvornår endeligt aftryk sker. Inden da er lysmåleren koblet til. Den er med 2 *kiselceller*, der måler fra EV 1 - 18 og kan indstilles fra 12 til 6400 ASA. Måleren afbryder selv efter ca. 30 sek. - det sparer godt på de 2 batterier. I øvrigt er lysmåleren selvfølgelig ikke tilsluttet ved den nye ekstrahurtige synkroniseringstid på 1/200 sek. samt på B.

Af dippedutter er der kun ganske få

yderligere: en nedblændingsarm for objektivet og ved fremtrækket en lille arm til *dobbeltoptagelser*. Til FM2 kan der monteres MD-12 motordrive og bagstykket kan udskiftes med et databagdstykke.

Og så til objektiverne...

Mere end 60 nikkor-objektiver kan anvendes på dette kamera. Der skal være den nye Al-kobling på objektiverne.

Sammen med det tidligere testede 50 mm f. 1,4 har jeg prøvet to nye objektiver i E-serien.

50 mm objektivet er jo nok noget af det bedste man kan få, og Nikon's teknikere påstår ganske højr...., at det ikke alene er »godt nok« - det er det bedste. Udenlandske MTF-tests har ganske vist på de 3 største blændeåbninger vist relativ lav kontrastprocent, muligvis p.g.a. lidt strølys (tilsvarende resultater for andre fabrikaters bedste 1,4 objektiver er også set) - vores husmands-test har slet ikke kunnet påvise det samme, men tværtimod en god kontrast og fin opløsning som i midten. Så man skal nok læse tests med et lille gran salt til.

Den lille *kompakte zoom på 36-72 mm f. 3,5* var en meget stor overraskelse rent optisk set: på alle blænder og alle brændvidder gav den *meget fine tal for såvel kontrast som opløsning*, åbenbart en forbløffende god konstruktion, hvor man ikke har villet gå på noget som helst kompromis - det er nok også derfor, at man kun har holdt en nærgrænse på 1,2 meter, hvilket jeg personligt godt kunne ønske ændret, men så ville det sikkert gå ud over noget andet. En forsatslinse vil være et godt supplement. Jeg prøvede med nr. 2, hvilket virkede meget fint. Objektivet er så godt som fortegningsfrit kun med en anelse pudeform ved de 1,2 m. (50 mm f. 1,4 har på nærgrænsen på 45 cm lidt tøndeform, men det er jo heller ikke noget macro-objektiv). Her er der altså ikke noget at betænke sig på, hvis man er interesseret i et godt lille objektiv med det område, f.eks. til rejsebrug. Objektivet er opbygget af 8 linseelementer placeret i 8 grupper. Blænden går fra 3,5 til 22. Det helt nye Macrozoom 70-210 mm f. 4 virker ligeledes fint. I macroindstillingen på 70 mm brændvidde går det ned til 56 cm. Man kan ikke zoome i macroområdet, der er fastlåst. Objektivet er opbygget af 13 linseelementer placeret i 9 grupper. Blænden går fra 4 og helt ned til 32. *Konklusionen må blive, at Nikon igen er kommet med nogle gode nyheder.* Et kamera, der vil kunne tjene den prof. fotograf godt - ikke alene på grund af sine specifikationer, men vel især på grund af *den robuste teknik og opbygning*, der vil kunne stå for den hårde og ublide medfart, det vil få.

